

Ekonomická zátěž v podobě bankovních záruk a pozastávek

Míra ekonomické stability jednotlivých podniků, zvláště ze stavebního sektoru, je v současné době velice špatná a téměř s jistotou můžeme výhledově konstatovat, že ještě dlouho nebude lepší. Tuto situaci zhoršuje mj. také ekonomická zátěž v podobě bankovních záruk a pozastávek ve veřejných zakázkách.

Zatímco vypisované veřejné zakázky na stavební práce mají klesající tendenci, nevraživost mezi jednotlivými subjekty zaznamenává tendenci neustále stoupající. Jednotliví zhotovitelé si vyhrožují, vydírají se, vykupují na sebe pohledávky, které následně podávají jeden na druhého za účelem zahájení insolvenčních řízení a paralyzování se navzájem.

Jistě, prostředí stavebních společností v ČR by zcela určitě prospěla určitá optimalizace, vzhledem k jejich nadměrnému počtu. Ale je správné, aby tato optimalizace zasahovala rámcem tzv. osobní svobody výše uvedeným způsobem? Nebylo by lépe, aby stát, který doposud pouze minimalizoval, optimalizoval a zaváděl nové předpisy, začal více myslet na jednotlivé subjekty a jejich potřeby?

Bohužel, čím více přemýšlím o výše uvedených tématech, tím více mi připadá, že zde především schází vůle vyjít vstříc a snažit se něco vymyslet i za cenu, že z toho neplyne žádný osobní prospěch. Obávám se, že toto je právě ten problém „dělat něco, co mi nic nepřinese, je zbytečné a tak to dělat nebudu, ba se o to ani zasazovat“ - takto je bohužel

nyní nastavena míra ochoty něco měnit v České republice.

Přitom leckdy stačí skutečně málo a životnost jakéhokoliv subjektu může být zásadním způsobem oproštěna od existenčních problémů. Položíme-li si otázky, které jsem se následně pokusil zodpovědět, tak se domnívám, že právě zde je hypoteticky možná určitá pomoc, která nikoho nic nestojí, ale jednotlivým subjektům může enormně odlehčit existenční situaci.

Otázky de lege lata

- ▮ Kolik finančních zdrojů evidují bankovní instituce jako zádržné na svých účtech pro zajištění jistoty u veřejných zakázek v oblasti stavebních prací?
- ▮ Jakou sumu evidují bankovní instituce, vystavenou pro jednotlivé subjekty, sloužící jako zajištění pro bankovní záruky (garance) u veřejných zakázek v oblasti stavebních prací?
- ▮ Kolik procent si jednotlivé bankovní instituce nárokují za zádržné u jistoty (ročně)?
- ▮ Kolik procent si jednotlivé bankovní instituce nárokují za vystavené bankovní záruky (garance) (ročně)?

Historie pozastávek

Pokud zmiňujeme pozastávky a jejich původní vznik, tak se musíme vrátit až do roku 1983, kdy na základě rozhodnutí teh-

dejšího Federálního ministerstva financí (ze dne 21.1.1983), byla přijata vyhláška č. 37/1983 Sb., o fakturování a placení dodávek pro investiční výstavbu a dodávek geologických prací (z důvodu vnesení tzv. institutu pozastávky, tvořícího jistotu pro odstranění vad a nedodělků).

Na základě přijetí této vyhlášky byly veškerí zadavatelé povinni zadržovat 10 % z celkové ceny díla při každé fakturaci, nebo nevyplácet část z konečné platby tvořící 10 % z celkové ceny díla, tak aby v případě zjištění vad a nedodělků na konci realizace a v průběhu záruční lhůty byli ochráněni z pohledu bezproblémových náprav jednotlivých škod. Naopak povinnost ze strany zadavatelů vracet zpět jednotlivé zádržné (pozastávky) vznikalo okamžikem ukončení záruční lhůty společně s odstraněním veškerých vad a nedodělků, uvedených v konečném zápisu o převzetí díla.

Vyhláška č. 37/1983 Sb., o fakturování a placení dodávek pro investiční výstavbu a dodávek geologických prací, byla dne 1.5.1990 zrušena a nahrazena předpisem č. 103/1990 Sb., kterým došlo k zásadní změně a doplnění hospodářského zákoníku (dosud platného). Nicméně nutno dodat, že i když dnes již pozastávka jako taková nemá právní oporu, převážně u stavebních zakázek se tento instrument využívá dodnes a do jisté míry může sloužit jak pro tzv. jistotu zadavatele, tak pro eliminaci uchazeče.

Povaha pozastávek

Povaha pozastávky jako taková, byla a je v praxi především vnímána jako dílčí část ceny za dílo (obvykle uvedených 10 %), sloužící k záruce zadavatele ze strany zhotovitele, pro zajištění nápravy chybných plnění (vad a nedodělků), které se vyskytnou v záruční době. V případě, že by zhotovitel odmítl tato chybná plnění (vady a nedodělků) v záruční době odstranit, vzniká objednateli možnost využít zádržné v podobě pozastávek a oslovit třetí subjekt pro zajištění nápravy u chybných plnění. Následně pak po uplynutí záruční doby zhotovitel při vyúčtování pozastávky krátí výplatu pozastávky o vzniklé škody. Naopak v případě bezchybného dokončení a neprojevení se chybných plnění (vad a nedodělků), je zhotoviteli vrácena celková zadržovaná pozastávka. Nutno dodat, že záruční lhůta v ČR u stavebních prací bývá v průměru 5 až 6 let.

Současnost v podobě jistot či bankovních záruk

V současné chvíli zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, řeší jistou formu ochrany zadavatele v § 67 „Jistota“, odst. 1, odst. 2a, 2b a 2c, odst. 3, odst. 4, odst. 5 a odst. 6, a dále pak formou bankovních záruk, kde se uchazeč řídí zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách § 43, § 67 odst. 5 a zákonem č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, § 313 až § 322. Pro bližší pochopení si dovoluji citovat:

„Jistotou podle § 67 se rozumí poskytnutí peněžitého vratného plnění zadavateli ze strany uchazeče nebo zřízení zajišťovací bankovní záruky uchazečem ve prospěch zadavatele. Zřízení jistoty má deklarovat a prokazovat skutečný zájem uchazeče o zadání veřejné zakázky a zároveň zajistit plnění povinností uchazeče vyplývajících z jeho účasti v zadávacím řízení. Jistota, resp. její poskytnutí, tedy plní několik základních funkcí: jednak prostředkem selekce skutečných uchazečů o veřejnou zakázku od uchazečů spekulativních, jednak plní funkci specifického zajišťovacího instrumentu, který má vést uchazeče k zodpovědnému plnění jeho povinností vyplývajících z účasti v zadávacím řízení a zároveň umožnit zadavateli částečnou reparaci přidané újmy způsobené mu uchazečem v důsledku porušení těchto povinností. Uvažovat lze rovněž o okrajové funkci prověřovací, kdy jistota umožňuje zjištění, zda je uchazeč schopen dostát svým případným závazkům z realizační smlouvy. Vychází se tu z myšlenky, že není-li uchazeč schopen složit jistotu ve výši do 2 % předpokládané ceny zakázky, lze pochybovat o jeho finanční síle a způsobilosti splnit zakázku (tato funkce však vyvolává celou řadu pochybností, mezi něž patří např. velké zatížení uchazečů plynoucí z paralelní účasti v několika zadávacích řízeních znamenající nutnost složit opakovaně jistotu a zbavit se na poměrně dlouhou dobu značné části svých disponibilních prostředků, a kromě toho i skutečnost, že poskytnutí jistoty by nemělo suplovat prokazování finanční kvalifikace, jež je součástí prokazování kvalifikace ve smyslu § 50 odst. 1 zákona).“ (Srov. JUDr. Raus, D., JUDr. Neruda, R.: Zákon o veřejných zakázkách. ISBN 978-80-7201-677-8, str. 497).

Při pečlivém prostudování výše uvedeného, společně s odkazy na jednotlivé znění

Tab. 1 Přehled soutěžených veřejných zakázek v letech 2008, 2009 a 2010 s rozdělením částek na stavební práce

Rok	Objem v ml. Kč	Z toho pro stavební práce
2008	307,3	181,4
2009	299,3	150,4
2010	268,6	137,9

Tab. 2 Přehled míry inflace v České republice, vyjádřené přírůstkem průměrného ročního indexu spotřebitelských cen, vyjadřující procentní změnu průměrné cenové hladiny za 12 posledních měsíců proti průměru 12 předchozích měsíců

Rok	Měsíc											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
2008	3,4	3,9	4,3	4,7	5,0	5,4	5,8	6,1	6,4	6,6	6,5	6,3
2009	5,9	5,4	5,0	4,6	4,1	3,7	3,1	2,6	2,1	1,6	1,3	1,0
2010	0,9	0,8	0,7	0,6	0,6	0,6	0,8	0,9	1,1	1,2	1,4	1,5
2011	1,6	1,7	1,7	1,8	1,8	1,9						

zákonů, je tudíž zcela patrné, že uvedený § 67 „Jistota“, v zákoně 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, řeší pouze právní stránku věci, ale rozhodovací pravomoc při jednotlivých zadáních je v rukou zadavatelů, kteří využívají tento institut leckdy bez jakéhokoliv promyšlení a opodstatnění. Na základě výše uvedeného se tak proto domnívám, že institut v podobě jistot a bankovních garancí je zastaralý a přežitý, přičemž věcně již ničemu nepřispívá.

Ekonomická zátěž

Pokud bychom se pokusili na základě kvantitativních ukazatelů propočítat ekonomickou zátěž, která právě na základě výše uvedených jistot, zádržného a bankovních záruk na jednotlivé subjekty dopadá, můžeme si tak na základě dostupných dat zjistit, kolik jednotlivé subjekty výše uvedené služby plus minus stojí (uvádím níže „Kvantitativní výzkum“).

Zároveň je důležité dodat, že náklady spojené s jistotou, zádržným a čerpáním bankovních garancí aj., které se následně projevují v ekonomice společnosti, se odrážejí i v konečné nabídkové ceně díla, což ho leckdy zdražuje o značnou část. Speciálně tak mám na mysli stavební zakázky v oblasti dopravních staveb.

Dalo by se tedy předpokládat, že na základě celkové ekonomické situace ČR, která se tak např. promítá ve snižování finančního budgetu u vypisovaných veřejných zakázek ze státního sektoru (tab.1) či na základě zvyšující se inflace v ČR (tab. 2), budou jednotlivá odvětví, speciálně odvětví stavebnictví, odlehčena od zbytečných nákladů, které je pouze zatěžují a snižují jejich flexibilitu. To, co mám na mysli, jsou především koncepční, dlouhodobé a hierarchické procesy, které nám do budoucna mohou zajistit kvalitní nastavení modelových situací, opírajících se o silné základy v podobě implementovaných zákonů s jasnými mantinely.

Samozřejmě je ale důležité zmínit, že na každý subjekt se při poskytování úvěrového rámce pohlíží jinak a významnou roli, respektive postavení před bankou, tak abychom mohli vyjednávat nejlepší možné podmínky, hrají tyto ukazatele:

- Údaje o klientovi: činnost, majitele, management, vlastnická struktura.
- Podnikatelský záměr při žádosti o úvěr (u projektů včetně „Feasibility Study“).
- Daňové příznání za poslední 3 roky.
- Kompletní účetní uzávěrka za poslední 3 roky, (rozhava, výsledovka a příloha s komentáři).
- Výrok a zpráva auditora za poslední 3 roky (platí pouze pro subjekty podléhající auditu).

- Účetní výkazy za uplynulá čtvrtletí aktuálního roku.
- Plánované finanční výkazy v rozsahu zkrácené výsledovky a rozvahy na příští rok/ cash flow v případě financování delšího než jeden rok.
- Seznam největších odběratelů a dodavatelů (s podílem větším než 15 % celkového obratu).
- Časová struktura pohledávek a závazků.
- Seznam přijatých bankovních úvěrů a seznam ostatních půjček, úvěrů, finančních výpomocí a jiných závazků.
- Seznam podrozvahových závazků.
- Seznam poskytnutých a přijatých záloh.
- Soudy, správní řízení a exekuce s možným významným dopadem na hospodaření podniku.
- Potvrzení příslušného finančního úřadu, úřadu sociálního zabezpečení a zdravotních pojišťoven, že nejsou evidovány závazky po lhůtě splatnosti.
- Přehled zástavních práv na majetek klienta.
- Přehled majetkových vazeb klienta.
- Hodnota zajištění a majetkoprávní aspekty.
- Vysvětlení k pohledávkám
  - do splatnosti
  - do 30 dnů po splatnosti
  - do 90 dnů po splatnosti
  - více než 90 dnů po splatnosti
  - nedobytným pohledávkám.
- Vysvětlení k závazkům
  - do splatnosti
  - do 30 dnů po splatnosti
  - do 90 dnů po splatnosti
  - více než 90 dnů po splatnosti.
- Mimobilanční položky
  - technologie: původní cena / nesplaceno / měsíční splátka / dat. ukončení
  - automobily: původní cena / nesplaceno / měsíční splátka / dat. ukončení.

Z výše uvedeného je tudíž zcela patrné, že bankovní instituce nenechávají nic náhodě a jakýkoli klient, který žádá o úvěrový rámec, kontokorent, či cokoliv jiného, je

podroben podrobné prověrce. Z tohoto důvodu si v následující kapitole „Kvantitativní výzkum“ dovoluji uvést dva modelové příklady, kdy se názorně pokusím ukázat ekonomickou závislost jednotlivých subjektů na bankovních institucích a cenu peněz jimi placenou za poskytované služby.

Kvantitativní výzkum

Pokusíme se matematicky naformulovat příkladový model, kdy na základě kvantitativních ukazatelů vytvoříme dva subjekty ucházející se o veřejné zakázky, tak abychom si byli schopni dopočítat jimi placenou cenu za poskytované bankovní služby. Musíme především vycházet z toho, že oba dva subjekty (subjekt A, subjekt B) splňují podmínky pro čerpání tzv. úvěrového rámce uvedeného v kapitole „Ekonomická zátěž“.

Příklad:

V tabulce 3 jsem se pokusil vytvořit modelovou situaci dvou společností, kdy první společnost označená jako (společnost A) má obrát 2 mld. Kč a druhá společnost označená jako (společnost B) má obrát 500 mil. Kč.

Vycházíme-li z praxe stavebních společností, tak víme, že obě tyto společnosti potřebují minimálně 10 % ze svého obratu na pokrytí bankovních záruk, což u společnosti A činí 200 mil. Kč a u společnosti B činí 50 mil. Kč.

Z důvodu poukázání na jednotlivé sestavování podmínek v praxi jsem zvolil mezi zmíněnými společnostmi, rozdíl co do velikosti, tak aby bylo patrné, jaká je realita.

Společnost A je větší, tudíž si u banky dokáže vyjednat lepší podmínky pro financování, má tedy 1,5 % p.a. úroku za vystavené bankovní garance. Společnost B si na základě své velikosti dokáže zajistit pouze úrok 2,2 % p.a., tzn. společnost A má náklady na úroky v celkové výši 3 mil. Kč p.a. a společnost B má náklady na úroky v celkové výši 1,1 mil. Kč p.a.

Velice důležitým momentem je ta skutečnost, že banka pro zajištění těchto záruk žádá:

- po společnosti A 50 % z výše vystavených záruk
- po společnosti B 70 % z výše vystavených záruk.

Neboli celková výše zajištění bankovních záruk činí:

- u společnosti A 100 mil. Kč
- u společnosti B 35 mil. Kč.

V obou případech je však především důležité, že bohužel při současné praxi mají společnosti tyto prostředky deponované na účtech svých bank, nemohou s nimi nakládat a ještě za to platí. Tato doba bývá zpravidla po celou dobu záručních lhůt (5-6 let), avšak k uvolňování finančních prostředků dochází jen velmi zřídka, neboť na základě dalších veřejných zakázek a nových záručních lhůt jsou tyto prostředky neustále deponovány. Můžeme říci, že se jedná o neustálý koloběh, kdy se zhotoviteli kumulují finanční prostředky na běžném účtu, aniž by s nimi mohl nakládat.

Dalším nesporným faktem, který vnímám jako alarmující, je to, že hodnota těchto deponovaných prostředků je pro společnosti mnohem vyšší. Jako příklad uvádím:

Jestliže obě společnosti mají splatnost faktur 90 dní a marži 5 %, „otočí“ peníze 4x za rok, tzn. $4 \times 90 = 360$ % hodnota peněz je pro společnost A i B ve výši 20 %, tzn. že celkové náklady jsou pro společnost A 3 mil. Kč, úrok z bank. garance 20 mil. Kč, což znamená nerealizovaný zisk, tedy $20 + 3 = 23$ mil. Kč náklad pro společnost A na bankovní garance za rok. Pro společnost B celkové náklady 1,1 mil. Kč, úrok z bank. garance 7 mil. Kč, $1,1 + 7$ mil. Kč = 8,1 mil. Kč.

Na základě výše uvedeného příkladu je tedy zcela patrné, že stávající systém u vystavování bankovních garancí aj. je více výhodný pro bankovní ústavy, než pro jednotlivé

Tab. 3 Příkladový model subjektu A a subjektu B

Společnost	Obrát (Kč)	% BZ z obratu	výše BZ (Kč)	úrok BZ p.a.	náklady na úrok BZ p.a. (Kč)	výše zajištění BZ v %	celková výše zajištění (Kč)	% náklad na výši zajištění	celkový náklad na zajištění	náklad na BZ za rok	% náklad na BZ z obratu
A	2 mld.	10 %	200 mil.	1,50 %	3 mil.	50 %	100 mil.	20 %	20 mil.	23 mil.	1,15 %
B	500 mil.	10 %	50 mil.	2,20 %	1,1 mil.	70 %	35 mil.	20 %	7 mil.	8,1 mil.	1,62 %

BZ – bankovní záruka

Tab. 4 Předpoklad vystavených bankovních záruk (BZ) z vypisovaných veřejných zakázek (VZ), včetně ceny peněz

Rok	Objem soutěžených VZ	Z toho pro stavební práce	Výše požadovaných BZ, ze strany zhotovitelů, 10 %	Cena za BZ, 1 % p.a.	Cena za BZ, 1,5 % p.a.
2006	303,2	160,7	16,0	1,6	2,4
2007	218,6	102,1	10,2	1,0	1,5
2008	307,3	181,4	18,1	1,8	2,7
2009	299,3	150,4	15,0	1,5	2,2
2010	268,6	137,9	13,7	1,3	2,0

zadavatele či zhotovitele. K tomuto názoru mě především vede stávající tlak na zhotovitele, jak ze strany malého portfolia vypisovaných veřejných zakázek, tak neustále se zvyšujících požadavků u bankovních záruk, od jednotlivých zadavatelů. Což v případě nižšího počtu vypisovaných veřejných zakázek lze zcela jistě přičítat ekonomické recesi a klimatu na trhu, nicméně v případě zvyšujících se požadavků na bankovní záruky se dle mého názoru jedná spíše o to, že tento instrument je zneužíván jako eliminační síto pro nevyvolené subjekty, než pro zefektivnění celého procesu.

Nutno dodat, že ekonomika jednotlivých stavebních podniků je v současnosti tímto systémem příliš zatížena a do jisté míry silně paralyzována.

Pokud bychom se čistě hypoteticky zabývali myšlenkou, kolik mají jednotlivé stavební společnosti deponovaných finančních prostředků u jednotlivých bank, můžeme vyjít z vypisovaných objemů za posledních 5 let a kolik je tato tzv. úschova stojí (tab. 4). Vycházíme-li z toho, že záruční lhůta je 5-6 let, a přihlídneme-li k počtu vypisovaných veřejných zakázek za těchto 5-6 let (zpětně), můžeme se domnívat, že deponovaná suma u bankovních ústavů se pohybuje někde okolo 14,6 mld. Kč, nemluvě o ušlém nerealizovaném zisku, tak jak jsem ho uvedl v kvantitativním výzkumu (příklad).

Dále jsem vytvořil předpoklad pro náklady spojené s využíváním bankovních záruk (v úvěrovém rámci), kde se domnívám, že cena za využívané služby se pohybuje mezi 1 % p.a. až 1,5 % p.a. Zde jsem došel k výsledkům, u 1 % p.a. 1,4 mld. Kč. a u 1,5 % p.a. 2,1 mld. Kč. Nutno dodat, že cena za čerpání bankovních garancí nad rámec úvěrového rámce bývá mnohonásobně vyšší (6 % až 10 %). Systém, kterým jsem k výše uvedeným výsledkům došel, byl následující. Sečetl

jsem položky za posledních 5 let a následně je dělil 5.

Realita

Avšak nabízí se nám zde ještě jedna alternativa, a to mnohem reálnější. Vezmeme-li v potaz obrat stavebních společností jen z první TOP 20 (za rok 2009) a přihlídneme-li k jejich obrátům, právě z důvodu jejich postavení na trhu a téměř 100% účasti ve vypisovaných veřejných zakázkách, můžeme si modelově nastínit, s kolika penězi jen tato „skupina“ operuje a kolik jí stávající model bankovních záruk přibližně stojí.

V tabulce 5 je, na základě volně dostupných dat, uvedena „Top 20“ stavebních společností za rok 2009. Na základě jejich obrátů je téměř patrné, kolik jen u těchto společností činilo 10 % - bankovní rámec za vystavené bankovní záruky (nemluvě o nákladech za jejich zajištění). Dalším poměrně triviálně dopočitatelným nákladem je cena peněz za náklady spojené s využíváním výše uvedených bankovních záruk (nemluvě o nerealizovaném zisku z hodnoty deponovaných peněz).

Z tohoto důvodu usuzuji, právě vzhledem k počtu stavebních společností na území České republiky, hlásících se do veřejných soutěží, a finančním objemu veřejných zakázek vypsanych za posledních pět let, že celková suma deponovaná na účtech bankovních domů za vystavené bankovní záruky jen ve stavebním sektoru (garance) se bude v souhrnné hodnotě pohybovat kolem 40 až 70 mld. Kč. A dále pak celková nákladová položka pro jednotlivé stavební podniky za poskytované služby se bude ročně pohybovat kolem 7 až 12 mld. Kč.

Bohužel, veškerá data je zapotřebí brát s nutnou rezervou, neboť ani jeden finanční ústav (banka) mi zmíněná data neposkytl a volně dostupná nejsou. U tohoto „kvantita-

tivního výzkumu“ jsem především vycházel z interních dat některých stavebních společností na trhu České republiky, které však nechtěly být jmenovány.

Úvahy de lege ferenda

Z výše uvedeného tedy zcela zjevně vyplývá, že instituty jako pozastávka a bankovní záruky (garance), jsou instituty především výhodné pro bankovní domy a do jisté míry pro zadavatele. Nicméně zároveň je nad slunce jasné, s čímž dříve nikdo nepočítal, že tyto instituty zásadním způsobem zasahují do ekonomiky jednotlivých stavebních společností a někdy i nabízených cen.

Pokud bych se tedy měl pokusit předložit jiný donucovací nástroj se stejným efektem, avšak výrazně méně nákladný, domnívám se, že možností pro zajištění kvality a bezpečnosti ze strany zhotovitelů je několik. Na mysl mám tak například moderní postkomunistické právo, které nám dává na výběr použití takových institutů, jako je například vykonatelný notářský zápis či obdobný zápis exekutorský. Samozřejmě nutno dodat, jdoucími ruku v ruce s kvalitním zákonem o veřejných zakázkách, kde bude jasně definováno, jaké ekonomické parametry musí ten který uchazeč splňovat.

Čímž se ale vracíme na samý počátek, zahájené reformy (v roce 2010) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, neboli zasazování se pro jeho zklitnění v oblasti prokazování kvalifikační, ekonomické a bezpečnostní způsobilosti, především ve vztahu chránit jednotlivé zadavatele. Bohužel mám však pocit, že - z pohledu připravovaných změn v zákoně č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách - Ministerstvu pro místní rozvoj více záleží na kvantitě než kvalitě. Jak jinak si totiž vysvětlit kroky, směřující k minimalizaci požadavků na kvalifikaci uchazečů.

Osobně se domnívám, že to, co by se do budoucna mělo především více zohledňovat při jednotlivých veřejných soutěžích, zejména s ohledem na mnou navržené užití institutů vykonatelných zápisů, při požadovaných kvalifikačních předpokladech, by měla být historie společnosti, majetek, zaměstnanci a ekonomické zdraví, a to i za cenu zúžení okruhu uchazečů.

Závěr

Z výše uvedeného „kvantitativního výzkumu“ v kontextu stávajícího modelu prokazování pozastávek či bankovních záruk v oblasti stavebnictví vyplynul pro jednot-

livé zhotovitele jednoznačně nevyhovující až destruktivní stav, znemožňující jakoukoli ekonomickou flexibilitu či pružnost. Z tohoto důvodu usuzuji, že by zcela jistě mělo dojít k zásadním změnám, ve formě nastavení nových zabezpečujících mechanismů, především nezatěžujících výše zmíněné zhotovitele.

K tomuto názoru mě bohužel vede neustále se zhoršující ekonomická situace na území České republiky, kdy z dlouhodobého hlediska můžeme konstatovat zhoršující se výhled pro oblast stavebnictví právě z pohledu neustále se snižující sumy u vypisovaných veřejných zakázek a dále pak klimatu na stavebním trhu České republiky

Cílem tohoto příspěvku je především snažit se upozornit na jiné možnosti v prokazování ekonomické stability, tak aby v současnosti deponované finanční prostředky jednotlivých zhotovitelů byly vpuštěny do ekonomického oběhu a oživily tak již oslabenou ekonomiku ČR.

Ing. Filip Bušina, MBA
doktorand VŠE v Praze
www.filipbusina.cz

Tab. 5 Předpoklad vystavených bankovních záruk (BZ) z vypisovaných veřejných zakázek, včetně ceny peněz u TOP 20 za rok 2009

Společnost	Obrat	10% bank. rámec	Cena za BZ, 1 %	Cena za BZ, 1,5 %.
Skanska	31,2 mld.	3,120 mld.	312 mil.	468 mil.
Metrostav	29,2 mld.	2,920 mld.	292 mil.	438 mil.
Eurovia C.S.	24,5 mld.	2,450 mld.	245 mil.	367,5 mil.
Strabag	17,9 mld.	1,790 mld.	179 mil.	268,5 mil.
OHL ŽS	12,6 mld.	1,260 mld.	126 mil.	189 mil.
Hochtief	7,6 mld.	0,760 mld.	76 mil.	114 mil.
Eiffage Contraction	7,2 mld.	0,720 mld.	72 mil.	108 mil.
PSG - International	6,7 mld.	0,670 mld.	67 mil.	100,5 mil.
Geosan	6,6 mld.	0,660 mld.	66 mil.	99 mil.
Východočeská plynárenská	5,9 mld.	0,590 mld.	59 mil.	88,5 mil.
Imos Brno	5,8 mld.	0,580 mld.	58 mil.	87 mil.
Swietelsky	4,7 mld.	0,470 mld.	47 mil.	70,5 mil.
Pražské vodovody a kanalizace	4,3 mld.	0,430 mld.	43 mil.	64,5 mil.
Viamont DSP	4,2 mld.	0,420 mld.	42 mil.	63 mil.
Subterra	4,1 mld.	0,410 mld.	41 mil.	61,5 mil.
PSJ	3,9 mld.	0,390 mld.	39 mil.	58,5 mil.
SMP CZ	3,6 mld.	0,360 mld.	36 mil.	54 mil.
Pražské silniční a vodohospodářské stavby	3,3 mld.	0,330 mld.	33 mil.	49,5 mil.
Dálniční stavby Praha	3,3 mld.	0,330 mld.	33 mil.	49,5 mil.
Gemo Olomouc	3 mld.	0,3 mld.	30 mil.	45 mil.
Celkem Kč	189,6 mld.	18,960 mld.	1,896 mld.	2,844 mld.